

Alandala

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E iunie și străzile sunt goale,
Aleile din parc surâd pustii
Păstrează-o urmă mică de sandale...
Urcând spre Bastion, te-aștept să vii

La miezul nopții să-ți deschizi petala
Și-n umbra ei să mă scufund tăcut
Că inima-mi aleargă alandala
Când mă gândesc la ultimul sărut

Ce-l mai păstrez ascuns în colivia
Țesută-atent din floarea unui tei.
Azi sunt flămând, mi-e sete, Poezia
Aș vrea să mi-o oferi... O gură... Vrei?

- Când vara se aseamănă c-o rugă
Spusă-n genunchi, eu încă te aștept,
Țin strâns căușul palmei să nu fugă
Această clipă, poate că-i nedrept

Că timpul tot aș vrea să-l fur deodată,
Creând confuzii. Umbrele-n amurg,
La masă savurând o ciocolată,
Să le disting din nou... Bătrânul burg

Să fie martor unic, enigmatic,
Noi să ne pierdem urma-ntr-un poem...
Vrei să rămâi în trupul meu ostatic,
Și binecuvântare, și blestem?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif